

gaaende har besluttet, og man kan sige, at, selv om man sætter nok saa udtrykkeligt, at det kun skal gjælde til Omorganisationen af Hæren, kan dog den lovgivende Magt, naar der udgaaer en følgende Organisationsplan, bestemme, hvorvidt og hvormegit der af det Tidligere skal vedblive at være gjældende; men det er netop paa Grund af, at denne Sætning staaer paa eet Sted og med Hensyn til eet Afsnit, og kun der, at vi have stillet vort Forslag. Jeg haaber derfor, at de Medlemmer, som mene, at det kommende Spørgsmaal om Armeorganisationen med Hensyn til dette Punkt ikke skulde foregribes ved denne Lov, ville stemme for den Indskydning, vi have foreslaaet under Nr. 4 paa Uendningsforslagslisten.

Med Hensyn til Forslaget under Nr. 5 skal jeg, foruden at henholde mig til, hvad en tidligere aret Taler allerede har anført til Forsvar derfor, bemærke, at, endog uden Hensyn til det specielle Tilfælde, han har navnet, og uden Hensyn til andre, som kunde være at anføre, kan der, efter min Mening, meget let blandt de hidtilværende Udredere være nogle, som ikke hidtil have anseet det for nogen Byrde, som have troet, at den Fordeel, de kunne have ved Brugen af en Hest i Forbindelse med den Betaling, de fik, kunde de være vel tjent med. Vi have tidligere her i Thinget hørt sagkundige Folk udtale, at der ikke var nogen saadan Byrde forbunden for Udredere med at holde disse Heste, og jeg tilstaaer, at der meget let kan tænkes at være saadanne; men jeg seer da ikke, hvorfor man skal betage dem Retten til at vedblive under de hidtilværende Forhold, naar de ønskede og forlangte det. Jeg troer altsaa, at, i Almindelighed taget, uden at endogsaa visse specielle Tilfælde komme i Betragtning, vil der være Grund til at vedtage dette Forslag til en ny § 4.

Ordføreren: Der er foreslaaet en ny Paragraph, hvorefter den hidtilværende Udredere, naar han forlanger det, skal kunne vedblive paa de tidligere Billaar at holde den Hest, som han hidtil var pligtig at udrede; hvorledes jeg end betragter dette Forslag, kan jeg dog ikke Andet end ansee det for forkasteligt, hvad enten det støttes paa ganske enkelte særegne Grunde, saaledes som det først blev

begrundet af en af de arede Forslagsstillere, eller det støttes paa noget almindeligere Betragtninger, som senere skete. Naar man gjennemfører en saadan ny Foranstaltning som den, der her paatænkes, kan man ikke lade slige Huller staae, hvor man lader det Gamle blive, uden noget Forhold mellem det Aldre og Nyere, og hvorfor skulde man gjøre det. Naar man tager Sagen i sin Almindelighed, siger man, at der vare dem, der kunde mene, at det ikke var en Byrde, men at det var en Fordeel for Udrederen; det troer jeg nu ikke, men, hvis saa var, saa siger jeg, de skulle ikke have den Fordeel mere, og, naar man støtter sig paa et saadant enkelt Tilfælde, som er gjort gjældende af en aret Rigsdagsmand for Aalborg Amt (Jugstrup), kan jeg ikke paa nogen Maade erkjende, at der i det Forhold, han fremhævede, skulde ligge nogen retsfærdiggjørende Grund til at fastholde den tidligere Lovgivnings Tilstand. Hvad er det nemlig for et Tilfælde, han gjorde opmærksom paa; han mindede om de Forhold, hvor Udparcellering har fundet Sted, hvor der var truffet en Overeenskomst i Anledning af denne Udparcellering, idet Hovedparcellen beholdt Rytterhesteholdet mod et passende Bederlag. Nu ligger det, forekommer det mig, ganske i Forholdets Natur, at, naar Rytterhesteholdet som Byrde er bortfaldet, maa ogsaa det Bederlag, som ene og alene svares for denne Byrdes Udredelse, bortfalde; der kan vel opstaae Tvivl med Hensyn til Fortolkningen af en enkelt Contract, naar denne Contract i sin Tid ikke er skreven med den fornødne Forsigtighed, men det er umuligt at tage Hensyn hertil. Jeg for min Deel har, allerede forinden dette Spørgsmaal blev reist, tænkt paa, om man ikke skulde foreslaae at tilføie en udtrykkelig Bestemmelse om den Indskydelse, som Byrdens Ophævelse kunde have for de Tilfælde, hvor saaledes Hovedparcellen havde Rytterhesteholds-Byrden og til Gjengjæld derfor modtog et tilsvarende Bederlag; men Banstkeligheden vil ene og alene ligge i Fortolkningen af de enkelte Contracter, og derfor er det efter min Mening en saadan Banstkelighed, som ikke kan afgjøres ved en almindelig Lovbestemmelse, men kun kan afgjøres ved en saadan Fortolkning, hvor slige Tvivls-